

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Cosmogonies

Festival Santa Florentina

Intèrprets: Cosmos Quartet
Lloc i data: Castell Jalpí d'Arenys de Munt (14/VIII/2018)

JORGE DE PERSIA

Molts nens en edat d'aprenentatge musical eren entre un públic no tan nombrós com quan canten els tenors però molt atent, sensible i ben disposat a escoltar la proposta dels joves músics d'aquest nou quartet de cordes que està fent passos molt fermes. De fet, des d'aquell primer premi al Concurs Mirabent de Sitges de fa alguns anys, ara han arribat a obtenir el molt prestigiós de Heidelberg, merescut si hem de jutjar, entre altres coses, per la seva versió del *Presto* final del *Quartet op. 64, núm. 6* de Haydn, amb què van tancar el

concert: agilitat, sentit de la musicalitat, un llenguatge aeri amb molt d'estil i precisió.

El Cosmos Quartet és una de les mostres de la bona situació musical de la nostra generació jove, i feliçment darrere d'ell en venen d'altres. Per això cal donar cabuda a aquestes iniciatives tan difícils i complexes; difícils perquè requereixen un treball fora del que és comú, coordinació, bona disposició de quatre músics ja importants, una concepció homogènia i profunda dels estils i un exercici sistemàtic.

A les obres escoltades es va poder revelar la qualitat dels quatre components, com ara al *Quartet núm. 3* de l'opus 67 de Brahms, d'una estructura complexíssima i un simbolisme i significat atractius, de mans d'un compositor ja madur que va trigar molt a abordar el gènere quartetístic, com també el de la simfonia, pel gran

Helena Satué, Bernat Prat, Lara Fernández i Oriol Prat a Castell Jalpí

respecte que li imposava el pas-sat beethovenià. Brahms aquí mostra la seva proximitat al clàssicisme galant i a la complexitat del contrapunt romàntic en què és mestre. I el quartet va comandar bé els dos gestos, sobretot la musicalitat i el bon so de la

viola en mans de Lara Fernández i el seu excel·lent partenaire, en aquest cas la concertino Helena Satué, d'un so exquisit també en altres moments del programa. En aquest Brahms també van brillar les qualitats del segon violí, Bernat Prat, igual com el sòlid

basament del violoncel Oriol Prat. Com veieu, tots d'aquí i ja internacionals!

El programa va començar amb el deliciós *Quartettsatz* de Schubert, amb subtileses en el color i la recerca de sonoritats, en un ambient complex per a la corda pel fet que era a l'aire lliure. D'aquesta síntesi del primer romanticisme, el Cosmos va passar a un dels al·legats contra el soroll en una època de guerres com són les *Cinc peces op. 5* de Webern, un culte a la síntesi i l'expressió molt ben expressada aquesta vegada, i –subratlle– molt ben acceptada pel públic.

A Webern el va seguir una versió especialment subtil, plena de musicalitat i caràcter de *Vistes al mar*, de Toldrà, amb els poemes de Maragall. Brahms i Haydn van tancar la seqüència d'aquests importants planetes amb una interpretació brillant. Ah, i cal celebrar que alguns alcaldes, com el d'Arenys de Munt, no es perdin aquests concerts tan importants per a les seves poblacions.●